

ΤΟ ΑΤΤΥΧΟ ΚΥΝΗΓΙ.

Νὰ κυνηγήσω ἐβγῆκα
΄Σ τὸν κάμπο μιὰν αὐγὴ,
΄Εδῶ πηδοῦν λαγοὶ^τ
Κ' ἐκεῖ περδίκλα.

Πίνουν σὲ κρύα βρύσι
Δύο περδίκούλαις τρεῖς,
΄Ποῦ κάθε μιὰ θαξέεις
Θὰ σου μιλήση.

Μὴ μύτη ἀπὸ κοράλι,
Εἰς τὸ νερὸν βουτοῦν,
Τὸν οὔρχοντον κυττοῦν
Καὶ πίνουν πάλι.

Κ' ἐγὼ σιγὰ σιμόνω
Κ' ἐκεῖ, μιὰ κοπανιὰ
΄Ποῦ ἐπίνανε, σὲ μιὰ
Τὸ χέρι ἀπλόνω.

Προφθάνω τὴν οὐρά τῆς
Κ' ἐκείνη φτερουγῷ,
Μοῦ μένουν τὰ φτερά
Κ' ἡ κουτζουλιά της.

Σφογγίζωντας τὸ χέρι
Στὸ σπῆτι μου γυρνῶ,
Κ' εἰς τὴν καρδία πονῶ,
Ο Θειὸς τὸ ξέρει.

Τὸ δίκανό μου πιάνω,
Χτυπῶ ζαναχτυπῶ,
Χέρια ποδάρια σπῶ
Τοὺς κόπους χάνω.

Τὴν ἄλλη τὴν αὐγοῦλα,
Ταῖς ζαναχτλέπω ἐκεῖ
Καὶ πέρνω ἐνα σκκλ
Καὶ μιὰ ποχοῦλα.

Σὰν πέρδικα σφυρίζω
Τὸ δίχτυ μου ἀπολό,
Μπερδεύει σὲ δενδρὸ
Καὶ τὸ ξεσχίζω.

Τί δύσκολο κυνῆγι!
Οἶοι μωρολογοῦν...
Τὰ δίχτυα νὰ πετοῦν,
Ξεύρουν δλίγσι.

Καὶ σὺ κατακαῦμένη,
Καρδία τοῦ κυνηγοῦ
Πάντα^τ σαι σὰ λαγοῦ
Τρομαριασμένη.

Κ' ἡ νησὶς σὰν τὰ περδίκια
Μᾶς παιζοῦν φανερά,
Κι' ἀν πράττουνε σκληρὰ.
Ἐχουν τὰ δίκια.

Σ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ.

ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

* * * Ή καρδία τῆς γυναικὸς δύοιαζει μὲ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα κιβώτια τὰ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς νηπίοις, τὰ δποῖα περιέχουσι μὲν κατὰ τὰ φαινόμενα ζαχαρικὰ, ἀλλ' ἀμα τις τὰ ἐγγίσει ἀνοίγουσι καὶ ἐκπηδῶσιν ἐξ αὐτῶν πολύμορφοι δαίμονες.

* * * Ή νευρικὴ τῶν γυναικῶν πάθησις δύοιαζει μὲ στρατὸν ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει διατελοῦντα καὶ ἐν καιρῷ ἀκόμη εἰρήνης.

* * * Αἱ ήμικρανίαι αὐτῶν εἶναι στρατιῶται ἀπολυθέντες, τοὺς δποίους ἀνακκλοῦσιν ἐν ὥρᾳ πολέμου.

* * * Τὰ δάκρυα καὶ αἱ λειποθυμίαι τῶν γυναικῶν εἶναι δὲ ἐφεδρεία στρατὸς, τὸν δποίον καλοῦσιν εἰς τὰ δπλα ἐν καιρῷ κινδύνου τῆς πατρίδος.

* * * Ο Θεὸς ἐν τῇ ἀκρᾳ αὐτοῦ Προνοίᾳ δὲν ἔδωκεν εἰς τὰς γυναικας γένειον, διότι θὰ ἦτον ἀδύνατον νὰ μένωσιν ἀλλοι καθ' ὅν χρόνον θὰ τὰς ἐξυράφιζον.

* * * Οἱ φρονιμώτεροι τῶν ἀνθρώπων εἶναι οἱ ἔγγκυοι, διότι οὗτοι οὐδέποτε σκέπτονται νὰ νυμφευθῶσιν.

* * * Πότε ἀρά γε η γυνὴ τέρπεται περισσότερον, ὅταν βλέπῃ εὐειδῆ ἄνδρα, η ὅταν δισειδῆ γυναῖκα;

Alexandre Dumas.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Λέων δ Αὐτοκράτωρ καὶ ο Ιατρός.
Ἄσθενήσας δ τοῦ Βυζαντίου αὐτοκράτωρ προτε-

κάλεσε τὸν τότε διάσημον ἴατρὸν Ἰάκωβον, ὃστις ἄμα εἰσελθὼν ἐν τῷ τοῦ αὐτοκράτορος δωματίῳ ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς παρακειμένης τῇ αὐτοκρατορικῇ κλίνῃ ἔδρας, πρὸν ἡ προσκληθῆ εἰς τοῦτο ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ὅπερ δύσηρέστησε τὸν πάσχοντα. Οὕτω ἄμα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἴατροῦ διέταξε νόμφαιρέσωσι τὴν ἔδραν. Ἐπικελθὼν δὲ τὸ ἑσπέρας ὁ ἴατρὸς καὶ παρατηρήσας τὴν ἔλλειψιν τῆς ἔδρας, κατεκλίθη ἀνευ δισταγμοῦ ἐπ' αὐτῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς κλίνης, καὶ συγχρόνως τῷ ἔκκλιμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι οὕτω φερόμενος δὲν ἔκινήθη ἀπὸ ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ αὐτοκράτορος πρόσωπον, ἀλλ᾽ ἵνα συμμορφωθῇ μὲ τοὺς παλαιοὺς τῆς ἐπιστήμης κανόνας καὶ διατηρήσῃ σῶα τὰ τοῦ ἐπαγγέλματός του δικαιώματα. Οὕτως δὲ αὐτοκράτωρ διέταξε καὶ ἐπανέφερον τὴν ἔδραν.

* Θεόφιλος ὁ Αὐτοκράτωρ. — Ή σύζυγος τοῦ Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος Θεοφίλου μετήρχετο τὸ ἐμπόριον, λάθρᾳ τοῦ συζύγου αὐτῆς· θίνεν μεθῶν τοῦτο δὲ αὐτοκράτωρ καὶ πληροφορηθεὶς μάλιστα διτὶ κατ' ἔκεινην τὴν ὥραν εἶγε ἐλλιμενισθῆ εἰς Βυζάντιον πλοῖον τι πληθες ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων τῇ αὐτοκρατείᾳ, μετέθη εἰς τὸν λιμένα καὶ διέταξε νὰ πυρπολήσωσιν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ τὸ περὶ οὗ δ λόγος πλοῖον μεθ' ὅλων τῶν ἐμπορευμάτων, προσθείς «Ο Θεός μὲ ἀνηγόρευεν αὐτοκράτορα καὶ ἡ σύζυγός μου προσπαθεῖ νὰ μὲ ἀποκαταστήῃ ἔμπορον!»

* Η Αὐτοκράτειρα Εὐφροσύνη καὶ τὸ μῆλον. Θέλουσα αὕτη νὰ δώσῃ τῷ ἐγγόνῳ αὐτῆς Θεοφίλῳ σύζυγον τῆς ἀρεσκείας του, προσεκάλεσεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τὰς ὠραιοτέρας τῶν γενεγίδων καὶ δούσα τῷ Θεοφίλῳ ἐν μῆλον, παρήγγειλεν αὐτῷ ἵνα τὸ προσφέρῃ εἰς οἴκαν ἐξ αὐτῶν ἦθελεν ἐκλέξει ὡς μέλλουσαν σύζυγον. Πλησιάσας θίνεν δὲ Θεόφιλος τὴν ὠραιίαν Ἰκασίαν, πρὸς ἣν προύτιθετο νὰ προσφέρῃ τὸ μῆλον, εἶπεν αὐτῇ. — Πάντα τὰ κακὰ ἐκ γυναικὸς προηλθον. — Ή δὲ Ἰκασία ἐρύθριωσα ἀπήντησε. — Γυνὴ ὅμως καὶ ἡ πηγὴ πάντων τῶν ἀγαθῶν. — Ή ἀπάντησις ἐφάνη τῷ Θεοφίλῳ λίαν εὔστοχος, ὥστε μὴ εὐχριστούμενος νὰ λάθῃ ὡς σύζυγον γυναικα πολὺ εὐφυῖ, προσέφερε τὸ μῆλον εἰς τὴν πλησίον αὐτῆς ἰσταμένην Θεοδώραν, ἣν δικοιούθως ἐνυμφεύθη.

* Ο Αὐτοκράτωρ Νικηφόρος καὶ ὁ γέρων στρατιώτης. — Ο Αὐτοκράτωρ οὗτος ὅστις εἶχεν

ἐπιβαρύνει τὸν λχὸν μὲ πολλοὺς φόρους, ἔκαμνεν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν στρατευμάτων. θίνεν ἵδιων ἐν τῇ σειρᾷ τῶν στρατιωτῶν ἀνδρα πολιὸν εἶπεν αὐτῷ. — Σὺ δὲν ἔχεις, μοὶ φάνεται, πλέον δυνάμεις ἵκανάς. — Οὐχὶ ἀπήντησεν δὲ στρατιώτης, εἴμαι ἴσχυρότερος πολλῶν νέων. — Πᾶς τοῦτο; ἐπανέλαβεν δὲ Αὐτοκράτωρ. — Διότι, ἀπήντησεν δὲ στρατιώτης, σήμερον φέρω ἐπὶ τῶν ὅμων μου δύω ζύγια σίτου, θίνον δηλούντις ἀλλοτε μόλις ἤδην κατέθετο νὰ φέρωσιν δύω ιπποῖς. — Ο Αὐτοκράτωρ κατανοήσας τὴν ἔννοιαν τοῦ λόγου προέβη ἀνευ ἀλλης παρατηρήσεως.

* Ο Βεζέρης καὶ δὲξιωμάτης. — Παρουσιάσθεις ποτὲ πρὸς τὸν Βεζέρην Ράγιθ-Πασᾶν ἔνος τις ἐργόμενος ἐκ τῆς πόλεως Δαντσίκης τῷ εἶπεν, διτὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ πόλει ἐκείνη διαμονήν του τῷ ἐνεφανίσθη δὲ προφήτης Μωάμεθ καὶ τὸν προέτρεψε νό μεταστή τὸν Μωαμεθανισμὸν, διὸ, προσέθηκεν, ἀνεγάρησα παραχρῆμα ἐκείθεν καὶ ἦλθον ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐνταῦθα. — Εἶσαι φεύστης καὶ ἀπτεών, ἀπήντησεν δὲ Βεζέρης, διτὶς οὐκ ἐστερεῖτο νοὸς, διότι ἐγὼ πιστὸς αὐτοῦ δπαδὸς τὸν ἐπικαλοῦμαι πεντάκις τῆς ἡμέρας ἐπὶ 70 ὅλα ἔτη καὶ οὐδέποτε ἡξιώθην νὰ τὸν ἴδω, καὶ εἰς σὲ τὸν ἀπιστον ἐνεφανίσθη; — Εἶτα στραφεὶς πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν διέταξε νὰ τιμωρηθῇ διὰ 50 μαστιγώσεων.

* Βεζέρης Σελινον τοῦ Β'. — Περιοδεύων κατὰ τὸ 1687 δὲ Βεζέρης Κουπρουλῆς-Σαδέ-Mουσταφᾶς ἐφθασεν εἰς μικρὸν τι χωρίον Χριστιανῶν, ἐνῷ οὐχ ὑπῆρχε ναὸς οὐδὲ ἱερεύς διέταξε λοιπὸν νὰ οἰκοδομήσωσι μικρὸν τινα νάὸν καὶ συγχρόνως νὰ προσκαλέσωσιν ἵερα τινα ἵνα ἐφημερεύῃ παρατῆται. Οἱ κάτοικοι εὐγνωμονοῦντες αὐτῷ διὰ τὸ τοιοῦτον εὐεργέτημα τὸν ἡρώτησαν, διποῖον δῶρον ἤθελε δεχθῆ παρ' αὐτῶν· οὐδὲν ἄλλο, ἀπήντησεν δὲ Βεζέρης, ἡ ἐν δρνθιον ἐξ ἑκάστου οἰκογενειάρχου, διάκονος συμπέση νὰ ἔλθω εἰς τὸ χωρίον σας. Ἀμέσως λοιπὸν ἐσπευσαν πάντες οἱ οἰκογενειάρχαι νὰ τῷ φέρωσι ἀνὰ ἐν δρνθιον, καὶ οὕτω τῷ προσέφερον 53. Τὸ ἐπίδιον ἔτος ἐπανελθών εἰς τὸ αὐτὸν χωρίον ἔλαβε τὸ αὐτὸν δῶρον συγκείμενον δύμως ἐκ διπλασίου ἀριθμοῦ δρνθιοίων, διὸ ἵδιων δὲ Βεζέρης ἡρώτησε διὰ ποιῶν τάχα λόγον δὲ ἀριθμὸς τῶν δρνθιοίων ἵστο διπλάσιος τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους; Διότι, τῷ εἶπον, ἐδιπλασιάσθη διπληθυσμὸς τοῦ χωρίου μαζ. — Βλέπετε, εἶπε τότε

τοῖς περιεστῶσιν δὲ Βεζύρης, δύποτε εἰσὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀνεξίθρησκείας; Ἐπλήθυνον οἱ ὑπήκοοι τοῦ Σουλτάνου, καὶ εὐλογοῦν τὸ σύνομα αὐτοῦ, ἐνῷ πρότερον ἴσως τὸν κατηρῶντο.

* *Iρδικὸν Τέλον.* — Ή καλλιέργεια τοῦ τετού μόλις εἰσήχθη ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς Ἰνδίαις κατὰ τὸ 1826 ἔτος προϊόνθη δὲ τοσοῦτον ὡστε κατὰ τὸ παχελθόν ἔτος ὑπῆρχον ἐν Ἀσσάμῃ 246 τεῖσθυτοι ἀγροὶ ἔχοντες ἕκτασιν 20,144 στρεμμάτων (ἢ τοι 8,057 hectares). Οἱ ἀγροὶ δὲ οὗτοι παρήγαγον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 2,150,068 λιτρῶν τέσσιν, ὑπολογισθὲν ἀξίας 190,000 λιρῶν στερελινῶν. Τὸ τέτον τοῦτο τιμᾶται μᾶλλον τοῦ τῆς Σινικῆς χώρας καὶ Ἰαπωνίας, καθότι ἐνῷ τοῦτο πωλεῖται κατὰ μέσον ὅρον ἐν σιλίγγιον καὶ 8 πέντασις τὰ 3[4] τῆς λίτρας, τὸ τῶν χωρῶν ἐκείνων πολεῖται ἐν σιλίγγιον καὶ 5 πέντασις. Ἐάν δὲ ἐν ταῖς Ἰνδίαις ἀκολουθῇ νὰ προχωρῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἡ τοῦ τετού καλλιέργεια ἐπὶ δέκα ἔτη, ἡ Ἀγγλικὴ οὐδόλως θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ ἀνάγκην τετού ἀλλων μερῶν, μολονότι τὸ κατ' ἔτος ἀναλισκόμενον ἐν ἐκείνη τῇ χώρᾳ τέσσιν ἀναβαίνει εἰς 114 ἑκατομμύρια λιτρῶν.

* *Στατιστικὰ εἰδήσεις.* — Κατὰ τὸ ἔτος 1862 ἐγεννήθησαν ἐν Παρισίοις 52,312, ἐξ ὧν ἀρ. μὲν 26,503. Οὐλ. δὲ 25,507. Ἀπεβίωσαν 42,185 ὡστε ὑπερτεροῦν αἱ γεννήσεις τῶν ἀποβιώσεων κατὰ 10,127. Ἔγιναν δὲ γάμοι 15,916. Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἀπαρίθμησιν δὲ πληθυσμὸς τῶν Παρισίων συμποστοῦται εἰς 1,696, 141.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Χαβιλάνδου δὲ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν θανάτων συμπίπτει κατὰ τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονυκτιὸν μέχρι τῆς 8. π.μ. καὶ δὲ ἐλάχιστος ἀπὸ τῆς μιᾶς μ. μ. μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

Οἱ ἀριθμὸι τῶν καθ' ἄπανταν τὴν Εὐρώπην φρενοβλαβῆν ὑπολογίζεται εἰς 500,000!

I. ΔΕΚΙΓΑΛΑΔΑΣ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν περιέργων διηγήσεων, αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὰς ἐκθέσεις διαφόρων περιηγητῶν περὶ τῶν ὑπὸ Δυκανῶν ἀνατραφέντων παιδίων, ἀποσπῶνται τὰ ἑξῆς.

Κατὰ τὸν μάρτιον τοῦ 1843 ἐργάτης τις κατοικῶν εἰς Χούπραν, παρακολουθούμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ τριετοῦ τέκνου του, ὅπερ πρό τινων ἡμερῶν εἶχε πληγωθῆν κατὰ τὸ γόνον, ἐπορεύθη εἰς τὸν ἀγρόν του. Ἐνῷ δὲ ὁ ἐργάτης

κατεγίνετο εἰς τὸ θέρισμα, λύκος πηδήσας ἐκ τινος κυρπτῆς ἥρπασε τὸ παιδίον καὶ τὸ ἔφερε πρὸς τὴν φωλεάν του. Οἱ πατήρ του ἐσπευσε πάραυτα νὰ ζητήσῃ συνδρομὴν, ἀλλ' ἐπανέλθων δὲν ἥδυνθη μεθ' ὅσας καὶ δὲν κατέβαλε προσπαθείας γὰρ εὔρη τὰ ἔχνη τοῦ λύκου.

Δὲν εἶχον παρέλθει δύω ἔτη δέντε δύω τοῦ Συγγραμούρ κάτοικοι θηρεύοντες ἐπὶ τινος λόφου, παρετήρησαν ἐξερχομένους ἐκ τινος σπηλαίου τρεῖς λυκιδεῖς μεθ' ἔνδος παιδίου, καὶ διευθυνούμενους πρὸς τὸν ποταμόν. Οἱ κυνηγοὶ ἤκολούθησαν τὰ ἔχνη των, ἀλλ' οἱ μὲν λυκιδεῖς σπεύσαντες ἐκρύβησκαν εἰς τὴν φωλαδίν των, τὸ δὲ παιδίον μὴ προφύάσαν νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτοὺς συνελήφθη ὑπὸ τῶν θηρευτῶν. Ήτο δὲ τοῦτο τόσῳ ἀπηγριωμένον ὡστε ἡργίσεις νὰ τοὺς δάκνῃ. Άφοῦ δὲ τὸ ἐδεσκαν καὶ τὸ μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν των, τὸ ἐφύλαξκαν ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας, τρέφοντες αὐτὸ μὲ ώμὸν κρέας, διότι τοῦτο μόνον ἔτρωγεν. Μὴ δυνάμενοι δικαῖως νὰ διατηρήσωσιν αὐτὸ τοιουτορόπως τὸ ἐξέλεσαν εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς πώλησιν. Εἴ τινι πανηγύρει τὸ εἰδὲν ἀνθρωπος τις ἐκ Χούπρας, διτις ἐπιστρέψκεις εἰς τὴν οἰκίαν του διηγήθη οὐ τοῦ συμβάνει εἰς τὸν γείτονά του. Οἱ πατήρ τοῦ παιδίου εἶχεν ἥδη πρὸ πολλοῦ ἀποθάνει, ἀλλ' η μήτηρ του ἔζηε εἰσέτι, καὶ πάραυτα ἐζήτησε μετὰ μεγίστης ἀνυπομονησίας σημεῖα. Ακούσασα δὲ διότι ἐφερεν οὐλὴν εἰς τὸ ἀριστερὸν γόνον, συνήθροισε τὰ δλίγα ἐνδύματά του καὶ πορευθεῖσα εἰς τὴν ἀγορὰν, ὅπου εὑρίσκετο τὸ παιδίον, ἀγεκάλυψε καὶ τρίτον σημεῖον, διπερ τὸ παιδίον ἐφερεν ἐκ γενετῆς του.

Τὸ ἔφερε λοιπὸν εἰς τὸ χωρίον της, ἀλλ' ἐφαίνετο ἀπολέσαν πάντας ἀνθρώπινον αἰσθημα. Ἐπειδὲ δὲ ἐσυνείθισε νὰ βραδίζῃ πάντοτε τετραποδητὶ, οἱ ἀρμοὶ τῶν βραχιόνων καὶ τῶν γονάτων του ἐπὶ τοσούτον εἶχον σκληρυνθῆν, ὡστε οὐδόλως ἐκάμποντο· καὶ τὴν μὲν ἡμέραν περιεφέρετο εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ τὴν νύκταν ἔφευγεν εἰς τὰ δάση, καὶ δὲν ἥδυνθη νὰ διμιλήσῃ ποτὲ οὕτε μίαν μόνην λέξιν. Πίνον ἔθετε τὸ πρόσωπον εἰς τὸ νερόν, ἀλλὰ δὲν ἔλειχε μετὰ ταῦτα τὰ χεῖλη, ὡς συνειθίζουν οἱ λύκοι. Τὸ μόνον εὑάρεστον αὐτῷ φαγητὸν ἦτο τὸ ώμὸν κρέας, καὶ ἐάν ποτε καθ' ὅδὸν εὑρίσκεται τεμάχιόν τι, ἔτρεχε νὰ συμφάγῃ αὐτὸ μετὰ τῶν κυνῶν.

* Στρατιώτης τις ἐκ τῆς συνοδίας τοῦ ἥραγκ Χούρδοιού Σίγγη, περιπατῶν παρὰ τὴν σχθῆν του ποταμοῦ Γκάγρα, εἶδε δύω μικροὺς λύκους καὶ ἐν παιδίον πίνοντας ὕδωρ. Συγέλασε τὸ παιδίον, ὅπερ

έφασίνετο περίπου δεκαετές τοσοῦτον δὲ ήτον ἄχριον, διστε κατεξέσχισε τὰ ἐνδύματα τοῦ στρατιώτου, ὁ ῥάγιας διέταξε νὰ τῷ δέσωσι, καὶ πρὸς τροφήν του διέταξε νὰ τῷ δίδωσιν ωμὸν κρέας, καὶ μόλις μετὰ πολὺν καιρὸν ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὸν περιέρχηται ἐλεύθερον τὴν ἀγορὰν τοῦ Βούδη. Ήμέραν τινὰ διερχόμενον ἔκ τινος κρεοπωλείου ἔκλεψε τεμάχιον κρέατος· θελῆσαν δὲ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κλοπὴν συνελήφθη ὑπὸ τοῦ κρεοπώλου, διστις ἐτραυμάτισεν αὐτὸν εἰς τὸν μηρόν. Τιμηρέτης ἐμπόρου τυνος καλούμενος Σανοῦ ἔλαβε δὲ αὐτὸν συμπάθειαν. Ἀπέσπασε τὸ βέλος ἐκ τῆς πληγῆς του καὶ τοῦ παρεσκευασθεῖσαν στρωμὴν ὑπὸ τι δένδρου, παρὰ τῷ διποίῳ εἶχε στήσει τὴν σκηνήν του. Ἐδεσε τὸ παιδίον διὰ σχοινίου ὅπως μὴ δυνηθῇ νὰ φύγῃ· μέχρι δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ δυστυχὲς τοῦτο πλάσμα δὲν εἶχε γευθῇ εἰμὴ ωμὸν κρέας, ἀλλ’ ὁ Σανοῦ τὸ ἐσυνείθισε νὰ τρώῃ ὅρυζον καὶ σπρια. Άφοῦ οὕτως δεδεμένον ἔμεινε περὶ τὰς ἔξι ἑδομάδας καὶ διὰ συχγῶν ἐντριβῶν ἐθεραπεύθη ἐντελῶς ἡ πληγὴ του, ὁ Σανοῦ τὸ ἔλυσε καὶ τὸ παρεκίνει νὰ περιπατήσῃ διὰ μένων τῶν ποδῶν, διότι μέχρι τοῦδε περιεπάτει τετραποδητί. Μετὰ τέσσαρας μῆνας ἤρχισε νὰ ἐννοῇ καὶ νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς διαταγὰς δὲς διὰ λέξεων ἐλάμβανεν. Οὕτως ἔμαθε νὰ πληρῇ τὰς καπνούσιργγας, νὰ θέτῃ ἄνθρακα καὶ ἐν γένει ὅλας τὰς διαταγὰς. Ἡ δομὴ τοῦ σώματος του ἦτο πάντοτε ἀπεχθῆς ἀν καὶ τὸ ἔλουν συνεχῶς, καὶ δὲν ἐλάμβανεν ἄλλην τροφὴν ἢ ὅρυζον καὶ καρπούς. Νόκτα δὲ τινα ἐνῷ τὸ παιδίον ἐκοιμάτο ὑπὸ τι δένδρου, εἶδεν δὲ Σανοῦ δύω λύκους πλησιάζοντας πρὸς αὐτόν, οἵτινες δισφραγίθεντες τὸ ἐξύπνησαν διὰ βιαίας κινήσεως. Τοῦτο δὲ ἀντὶ νὰ τρομάξῃ ἔθεσε τὰς χειράς του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των καὶ ἤρχισε νὰ παίζῃ μετ’ αὐτῶν. Ὁ Σανοῦ ἡθέλησε νὰ ἀπομακρυνθῇ, ἀλλὰ δὲν ἤδυνατο ἀπαρατηρήτως· ὅθεν ἔντρομος προσεκάλεσε νυκτοφύλακά τινα πλησίον του ὄντα, πρὸς δὲν εἶπεν ὅτι οἱ λύκοι θὰ καταφάγωστο τὸ παιδίον, ἀλλ’ οὕτως τὸν συνεβούλευεν νὰ φύγῃ τὸ ταχύτερον ὅπως μὴ φαγωθῇ ὑπ’ αὐτῶν, Ἰδὼν δύως δὲ Σανοῦ ὅτι ἐξηκολούθουν νὰ παίζωσιν οἱ λύκοι μετὰ τοῦ παιδίου, ἐνεθαρρύνθη καὶ ἔμεινε παρατηρῶν τὴν σκηνὴν ταύτην. ἐπὶ τέλους δύμως ἔκαμε μικρὸν θόρυβον ἐνεκα τοῦ διποίου οἱ λύκοι ἔφυγον ἔντρομοι. Τὴν ἐπομένην νύκταν ἦλθον τρεῖς, τὴν ἀκόλουθον καὶ τέταρτος, διστις πολλάκις ἔπειτα ἐπανῆλθεν. Ὁ Σανοῦ ὑπέθεσεν ὅτι οἱ δύω πρῶτοι ἦσαν οἱ λυκιδεῖς μεθ’ ὃν συναντήστραφή τὸ παιδίον. Ἐν τούτοις ὁ κύριος τοῦ Σανοῦ μέλλων νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Λούκον ἐδυσκολεύθη κατ’ ἀρχὰς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην του νὰ φέρῃ μεθ’ ἔαυτοῦ τὸ παιδίον, ἀλλ’ ἐπὶ τέλους ἐνέδωκεν οὔτος δὲ δέσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος διὰ σχοινίου ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἵκανὸν βάρος ἐνδύματων· ἀλλ’ ὁσάκις διήρχετο ἔκτινος σπηλαίου ἐζήτει νὰ ἀπορρίψῃ τὸ βάρος καὶ ἡγανάζετο νὰ φύγῃ. Εἰς πᾶν δὲ κτύπημα, τὸ διποίον ἐπὶ τοῦ ὑπηρέ-

τοῦ ἐλάμβανεν ὅπως ἔξακολουθῇ ἡσύχως ὁδεύον, ἥγιερν ἴκετικῶς τὰς χειράς, καὶ ἔξηκολούθει τὴν πορείαν του. Τὰ αὐτὰ ἐπανελάμβανεν εἰς πᾶσαν ἐμφάνισιν σπηλαίου, Μετά τινας ήμέρας δὲ Σανοῦ ἡναγκάσθη ν’ ἀναχωρήσῃ ὅπως ἐκτελέσῃ παραγγελίαν του καὶ τοῦ διασώσει τὸ παιδίον.

Δύο μῆνες εἶχον παρέλθει ἔκτοτε, ὅτε ἡμέραν τινὰ ἔφιασεν εἰς Λούκον ἡ σύζυγος ὑφαντοῦ τινος κομίζουσα ἐπιστολὴν τοῦ ῥάγιας τοῦ Βούδη ἐν ᾧ οὗτος ἔθεβαίου ὅτι πρὸς ἔξι περίπου ἐτῶν ἐν τέκνον της τεσσάρων ἐτῶν ἀνηρπάγη ὑπὸ λύκου. Ἐκ της περιγραφῆς τοῦ Σανοῦ καὶ ἔξι ἄλλων σημείων ἀπεδείχθη ὅτι τὸ παιδίον ἦτο τέκνον της. Ἡ ἀτυχής μήτηρ διέμεινε χρόνον τινὰ ἐκεῖ, καὶ πᾶσαν προσπάθειαν κατέβαλε πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ υἱοῦ της, ἀλλὰ τὰ πάντα ἀγωφελῶς, διότι οὐδέποτε πλέον ἡκούσθη τι περὶ αὐτοῦ.

Μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις Ἄθηνῶν (Υ=86^m)

E. N. Νοεμ. 1864.

Βαρόμ. ου μέσον ύψος	Θερμόμ. Κ. Μέγ. Γ ἐλάχ.	*Ανεμος	Νέφη
9 748,82	21,0 14,6	N 2	4
10 51,89	19,6 10,6	NΔ 1	2
11 58,28	16,8 11,8	BA 1	2
12 60,04	17,8 11,5	NΔ 1	2
13 57,58	18,6 13,1	NΔ 3	4
14 51,39	19,6 15,9	N 2	4
15 50,40	20,5 14,1	N 1	1
16 47,38	20,5 15,1	N 3	4
17 38,74	17,7 15,2	N 4	4
18 46,09	19,1 12,7	Δ 2	3
19 51,49	17,8 13,7	NΔ 1	2
20 51,64	18,9 12,9	NΔ 1	2
21 53,56	17,7 9,9	Δ 1	3
22 51,01	18,0 11,6	NΔ 2	4
23 49,68	15,8 10,7	B 1	4
24 55,57	14,2 9,8	BA 2	2
25 57,93	16,1 9,0	NΔ 2	3
26 55,97	16,4 10,5	NΔ 3	4
27 49,61	16,1 12,6	NΔ 2	4

Ἐκτάκτως χαμηλὴ βαρομετρικὴ στήλη τῇ 17, τὸ δὲ ἐλάχιστον αὐτῆς εἰς τὰς 3 Μ.Μ. ἦτο 736^m, 57.

Ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ μὲν ἐκτάκτως δυνατὰς, βροχὰς τὴν 9 καὶ 27. Τὸ ἐκτακτὸν ποσὸν τοῦ καταβαττοῦ πεσόντος ὅδας τῇ μὲν 9 ἦτο 58^m, 9 τῇ δὲ 27 ἦτον 98^m, 0, τοῦ διποίου ὅδοιον παραβάσιγμα δὲν παρετηρήθη ἀπὸ 6 ἐτῶν.

Βροχὴ τὴν 9, 13, 14, 16, 17, 18, 23 καὶ 27. Ποσὸν τοῦ καθ’ ὅλας αὐτὰς πεσόντος ὅδας τοῦ 164^m, 3.

Ἀστραπαὶ τὴν 9, 19, 20, 21, 23, 27